

Lieve Xavier,

Op deze voor ons allen zo dieptreurige dag wil ik, mede namens jouw Omi toch graag nog iets tegen je zeggen. Ik ben er zeker van dat je mij zult horen omdat je niet alleen nu, maar ook in de toekomst altijd in ons midden zult zijn.

Omi en ik vinden troost in de gedachten dat wij vanaf je geboorte zo veel geluk en plezier met jouw hebben gekend. Elk jaar dat jij ouder werd, werd onze band steeds hechter en ons geluk steeds groter. Lieve Xavier wij zullen jouw hiervoor altijd heel dankbaar blijven.

Dat je niet alleen voor ons een unieke vent was blijkt wel uit het feit dat je zo'n grote vriendschaar heb opgebouwd, en je zult het zeker goedvinden dat je opa, mede uit jouw naam, al deze vrienden en vriendinnen wil bedanken voor hun medeleven, en troost welke zij ons hebben gegeven.

Wij als oudere generatie zijn weleens geneigd te beweren dat de huidige jeugd ietwat, zeg maar losbandiger leeft. Het gedrag dat zij ons deze dagen hebben getoond heeft dit volledig gelogenstraft.

Ik hoop tenslotte dat de wijze waarop onze Xavier is heen gegaan voor al je hier aanwezige jeugdige vrienden en vriendinnen ook een ernstige waarschuwing inhoudt. Het zou voor ons nog een enig lichtpunt zijn wanneer zij dit serieus ter harte nemen.

Lieve Xavier ik eindig met een hele dikke kus van Omi en Opa.

Eindhoven, 7 september 2002.